

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 7Cb/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419201502
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2020:5419201502.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: ČSOB Leasing, a.s., so sídlom Žižkova 11, 815 10 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35704713, zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36862711, proti žalovanej: Y. W., B.. XX.XX.XXXX, X. H.. U. XXXX/X, XXX XX J. W., zastúpenej Mgr. Zlatou Kapustovou, advokátkou, so sídlom Nemocničná 2068, 026 01 Dolný Kubín, v spore o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že Zmluva o prevode obchodného podielu uzavretá medzi G. U., B.. XX.XX.XXXX, T. B. C. XX, XXX XX T. B. C. ako prevodcom a žalovanou Y. W., B.. XX.XX.XXXX, X. H.. U. XXXX/X, XXX XX J. W. ako nadobúdateľom, ktorou prišlo k prevodu obchodného podielu G. U., B.. XX.XX.XXXX, T. B. C. XX, XXX XX T. B. C. v spoločnosti H., U.. G.. C., N.: XXXXXXXXX, U. U. H.. U. XXXX/X, XXX XX J. W., Z. P. C. G. C. U. Ž., C.: U., P. Č.: XXXXX/L, ktorému zodpovedal peňažný vklad vo výške 2.500,- eur, na žalovanú, je voči žalobcovi právne neúčinná.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou datovanou k 16.10.2019, doručenou tunajšiemu súdu 06.11.2019 elektronicky, autorizovanou podľa osobitného predpisu, sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal určenia, že Zmluva o prevode obchodného podielu medzi G. U., B.. XX.XX.XXXX, T. B. C. XX, XXX XX T. B. C. ako prevodcom a žalovanou Y. W., B.. XX.XX.XXXX, X. H.. U. XXXX/X, XXX XX J. W. ako nadobúdateľom je v časti, ktorou prišlo k prevodu obchodného podielu G. U., B.. XX.XX.XXXX, T. B. C. XX, XXX XX T. B. C. v spoločnosti H., U.. G.. C., N.: XXXXXXXXX, U. U. J. H.. U. XXXX/X, XXX XX J. W. Z. P. C. G. C. U. Ž., C.: U., P. Č.: XXXXX/L vo výške 2.500,- eur na žalovanú voči žalobcovi je právne neúčinná. Zároveň žiadal priznať náhradu trov tohto konania v rozsahu 100 %.

2. Odôvodnil ju tým, že Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom sp. zn. 9Cb/14/2016 z 05.04.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 14.05.2019 a vykonateľnosť 18.05.2019, vo výroku č. I zaviazal spol. T. R., U.. G.. C., U. U. G. XXXX/XX, XXX XX J. W. (ďalej len „povinný 1/“) a G. U., B.. XX.XX.XXXX, X. T. B. C. XXX („povinný 2/“ alebo „dlužník“), aby spoločne a nerozdielne zaplatili žalobcovi sumu 130.870,11 eura (ďalej len „rozsudok“).

2.1.1. Nakoľko povinní z rozsudku dobrovoľne neplnili, podal dňa 16.08.2019 návrh na vykonanie exekúcie, ktorého podkladom bol právoplatný a vykonateľný rozsudok. Okresný súd Banská Bystrica vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdному exekútorovi JUDr. Martinovi Pírymu, Framborská 3605/41, 010 01 Žilina (ďalej len „SE“), ktorý vedie exekučné konanie pod sp. zn. 376EX 444/19. SE vydal 10.09.2019 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré doručoval povinnému 2/, v ktorom ho poučil, aby obmedzil svoju činnosť len na uskutočňovanie bežných právnych úkonov. V zmysle ust. § 61d

Exekučného poriadku SE zakázal povinnému, aby odo dňa doručenia upovedomenia nakladal so svojím majetkom podliehajúcim exekúcii bez predchádzajúceho písomného súhlasu SE, s výnimkou bežných právnych úkonov v rozsahu, v ktorom to od povinného možno spravodlivo požadovať, s ohľadom na výšku a význam vymáhaného nároku. V upovedomení o začatí exekúcie súčasne zakázal vykonať právne úkony, ktoré sa nepovažujú za bežné úkony, a to najmä:

- a) založenie obchodnej spoločnosti, družstva alebo inej právnickej osoby,
- b) nadobudnutie účasti alebo prevod účasti na obchodnej spoločnosti, družstve alebo inej právnickej osobe,
- c) prevod nehnuteľnosti alebo prenájom nehnuteľnosti, prípadne ich zaťaženie právom tretej osoby,
- d) uskutočnenie právneho úkonu bez primeraného protiplnenia.

2.1.2. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému 2/ doručované 12.09.2019, opakované doručenie bolo vykonané 13.09.2019, dátum uloženia zásielky bol označený deň 16.09.2019. Povinný 2/ si prevzal upovedomenie o začatí exekúcie 30.09.2019. Pri opakovanom doručení zanechá poštový orgán v listovej schránke písomnú výzvu s upozornením, že príde úradnú zásielku opakovane doručiť. Nezastihnutý adresát sa oboznámi oznámením o uložení zásielky. Poštový orgán zanechá oznámenie (o opakovanom doručovaní a uložení zásielky na poštovom orgáne) a z predmetného oznámenia je zrejmé, o akú zásielku U. Y.. L. C. P. L. Q. C. Z. N. H.Á. prostredníctvom SMS alebo email notifikácie.

2.2. Povinný 2/ bol spoločníkom a konateľom spoločnosti H., U.. G.. C..., N.: XXXXXXXXX, H.. U. XXXX/ X, XXX XX J. W., Z. P. C. G. C. U. Ž. C.: U., P.: XXXXX/L, so základným imanom 5.000,- eur. Povinný 2/ mal obchodný podiel o veľkosti 50 % k celému základnému imaniu spoločnosti. Súčasne bol konateľom a spoločníkom obchodnej spoločnosti, tak ako bola konateľkou žalovaná, ktorá je podľa žalobcu a na základe nižšie uvedených informácií v zmysle zákona osobou blízkou osobe povinného 2/.

2.3. Dňa 11.10.2019 prišlo k zápisu zmeny (prevodu obchodného podielu) spoločníka v spoločnosti H., U.. G.. C..., do obchodného registra, z ktorého vyplýva, že povinný 2/ previedol svoj obchodný podiel na žalovanú ako druhého spoločníka. Prevod bol uskutočnený účelovo so zámerom znemožniť vymoženie žalobcovej pohľadávky, čo podporuje aj skutočnosť, že k prevodu obchodného podielu došlo až po tom, ako súdny exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie. Citoval ust. § 115 ods. 8 a 11 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“). Poukázal na skutočnosť, že žalovaná, pôvodne Y. U., pôsobila so žalovaným (správne povinným 2/) v povinnom 1/ a jedná sa o blízkou osobu v zmysle ust. § 116, § 117 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Navrhol, aby súd vyžiadal zo zbierky listín Okresného súdu Žilina ako registrového súdu príslušnú dokumentáciu (najmä všetky spoločenské zmluvy o založení obchodných spoločností, vrátane všetkých dodatkov a tiež zápisníc z Valných zhromaždení, na ktorých žalovaná participovala a zmluvu o prevode obchodného podielu uzatvorenú medzi povinným 2/ a žalovanou, u ktorej je dôvodné predpokladať, že táto neobsahuje zákonom predpokladané minimálne obligatórne formálne náležitosti podľa ust. § 115 ods. 4 ObZ), ktorá by podľa neho mala preukazovať, že žalovaná je totožná s osobou spoločníka obchodnej spol. H., U.. G.. C..., a že táto nadobudla obchodný podiel od povinného 2/ a zároveň, že je vo vzťahu k nemu osobou blízkou.

2.4. Povinný 1/ je nemajetnou spoločnosťou, v ktorej bol povinný 2/ jediným spoločníkom a konateľom. Zápisom dňa 17.12.2014 prišlo k prevodu celého obchodného podielu na spoločnosť H., U..G..C.. Dňa 11.10.2019 bol jediný spoločník - povinný 2/ vymazaný z obchodného registra a spoločnosť ostala bez konateľa.

2.5. Nerešpektovanie zákazu súdneho exekútora v upovedomení má následky, že právne úkony, ktorými povinný nakladal s majetkom, sú absolútne neplatné z dôvodu, že boli uskutočnené v rozpore so zákonom, t. j. jedná sa o absolútne neplatný právny úkon (R134/2001, NS ČR, R30/2005 NS ČR). Citujúc ust. § 42b ods. 1 až 3, § 42a ods. 2 a 3 OZ uviedol, že určením právnej neúčinnosti právneho úkonu podľa § 42a OU nastáva stav tzv. relatívnej bezúčinnosti dotknutého právneho úkonu. Odporovaný právny úkon zostáva platným právnym úkonom, avšak v pomeroch účastníkov sa na neho hľadí tak, akoby nenastali jeho účinky. To, že odporovaný právny úkon zostáva platným úkonom, znamená, že vyvolal všetky predvídané právne následky, napríklad prevod vlastníctva k veci, a len v pomere medzi veriteľom a osobou, ktorá od dlžníka nadobudla majetok, sa na tento právny vzťah hľadí, ako keby k právnemu úkonu nedošlo a jeho účinky, avšak len v tomto vzťahu, nenastali (uznesenie NS ČR sp. zn. 20 Cdo 364/2002). Zo samotného právneho úkonu prevodu obchodného podielu voči žalovanej je zrejmé, že dlžník mal úmysel ukrátiť žalobcu veriteľa a z pohľadu, že prevod vykonal medzi blízkymi osobami. V prípade odporovateľnosti právneho úkonu, ktorý bol urobený medzi dlžníkom a jemu blízkou osobou sa úmysel ukrátiť navrhovateľa predpokladá. Poukázal na rozhodovacia činnosť súdov s tým, že ak ide o právny úkon urobený dlžníkom v prospech osoby jemu blízkej, nemusí žalujúci veriteľ tvrdiť, ani preukazovať, že žalovanému musel byť úmysel dlžníka skrátiť odporovaným právnym úkonom veriteľa známy. Zákon v tomto prípade predpokladá, že odporca o úmysle dlžníka skrátiť odporovaným právnym

úkonom veriteľa vedel, teda, že odporca preukáže, že v čase právneho úkonu dlžníka úmysel skrútiť aj pri náležitej starostlivosti nemohol poznať. (Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/145/2007.)

2.6. Povinný 2/ o svojej pohľadávke vedel v zmysle rozsudku, ktorého vykonateľnosť nastala 18.05.2019, kde z jeho strany neprišlo k dobrovoľnej úhrade. V predmetnom exekučnom konaní neuhradil žiadnu čo i len čiastočnú úhradu. Konaním dlžníka prišlo k zníženiu hodnoty jeho speňažiteľného majetku bez vyrovnaného protiplnenia zo strany žalovanej. Vzhľadom na skutočnosť, že do dnešného dňa nebola uhradená čo i len čiastočná úhrada pohľadávky žalobcu a prišlo k právnemu úkonu prevodu obchodného podielu dlžníkom, je zrejmé, že dlžník nemá záujem uhradiť pohľadávku veriteľa.

2.7. Podľa žalobcu súd musí prihliadať prísnejšie na skutočnosti týkajúce sa prevodu obchodného podielu dlžníka na žalovanú nielen z pohľadu ich príbuzenského vzťahu, kde zákon predpokladá fikciu, ale aj na skutočnosť, že dlžník naďalej pôsobí v spoločnosti H., U.. G.. C.. ako konateľ spoločnosti spolu so žalovanou. Uvedený prevod je len účelovým konaním povinného 2/ s úmyslom ukrátiť svojho veriteľa.

2.8. Aktívne legitimovaným je žalobca teda veriteľ, ktorý bol ukrátený napadnutým právnym úkonom a má voči dlžníkovi judikovanú pohľadávku. Pasívnu legitimáciu v konaní, predmetnom ktorého je odporovateľný právny úkon, má ten, kto z odporovateľného právneho úkonu má prospech.

2.9. K odporovateľnému právnemu úkonu prišlo v posledných 3 rokoch. Žalobca si podaním žaloby v 3-ročnej lehote na uplatnenie nároku od vykonania napadnutého úkonu uplatnil svoje právo na súde. Podľa § 39 OZ pre rozpor s účelom zákona alebo pre obchádzanie zákona, alebo síce platné sú, ale ak sú urobené s úmyslom poškodiť veriteľa (in fraudem creditors), sú odporovateľné.

2.10. V predmetnom prípade ide o naliehavý právny záujem vzhľadom na skutočnosť, že žalobca sa splnenia svojej pohľadávky voči dlžníkovi povinnému môže domáhať iba prostredníctvom exekúcie, pretože iný adekvátny majetok povinný nemá, súčasne v tomto prípade nie je možné hovoriť o dobromyseľnosti, nakoľko konanie dlžníka je v rozpore s upovedomením o začatí exekúcie súdneho exekútora JUDr. Píryho, kde dlžníkovi bolo výslovne zakázané vykonávať iné právne úkony než bežné právne úkony.

3. Žalobca k žalobe následne doložil a poukázal na zápisnicu z rokovania Valného zhromaždenia spol. H., U.. G.. C.. z 18.09.2019, ktorého predmetom bol práve aj predmetný prevod obchodného podielu zo strany dlžníka v prospech žalovanej. Valné zhromaždenie rozhodovalo o prevode obchodného podielu v čase, kedy bolo exekučné konanie voči dlžníkovi začaté. Z hľadiska zákonnej dikcie môže zmluva o prevode obchodného podielu, ktorý je väčšinovým podielom, nadobudnúť zamýšľané právne účinky až vyslovením súhlasu zo strany valného zhromaždenia príslušnej obchodnej spoločnosti. Vzhľadom k týmto zákonným predpokladom je zrejmé, že konanie dlžníka v rámci valného zhromaždenia spol. H., U.. G.. C.. vykazovalo zreteľné znaky účelového a nepoctivého obchodného konania, ktoré malo za cieľ zbavenie sa majetku podliehajúceho exekúcii v čase jej zákonného priebehu. Má za to, že prevod obchodného podielu v prospech žalovanej bol v zmysle zákona uskutočnený až čase, kedy tento obchodný podiel podľa Exekučného poriadku podliehal výkonu rozhodnutia, avšak aj napriek tomu došlo k jeho prevodu na úkor žalobcu (oprávneného).

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení z 19.02.2020 k žalobe prostredníctvom svojho zástupcu vyjadrila nesúhlas so žalobou s tým, že žalobcom uplatnený nárok neuznáva, a to ani len čiastočne. Žiadala žalobu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4.1. Uviedla, že žalobcom uvádzané dva dôvody, ktorými spochybňuje riadne uzavretie zmluvy o prevode obchodného podielu, si vzájomne odporujú. Odporovať právnemu úkonu (teda domáhať sa určenia neúčinnosti právneho úkonu) možno totiž iba vtedy, ak je takýto napadnutý právny úkon platný. Pokiaľ by bol právny úkon neplatný z dôvodov ako uvádza žalobca, bol by neplatný absolútne a od počiatku, a teda nie je právne možné, aby bol zároveň voči žalobcovi právne neúčinný. Uvedené je samostatným dôvodom na zamietnutie žaloby, nehovoriac o tom, že žalobca nemôže mať naliehavý právny záujem na určení neúčinnosti neplatného právneho úkonu.

4.2. Ako doplnujúce skutočnosti k uzavretej Zmluve o prevode obchodného podielu z dlžníka na žalovanú (ďalej len „ZoPOP“) uviedla to, že podpisy na zmluve sú úradne osvedčené tak, ako to vyžaduje zákon. Dátum osvedčenia podpisov je u dlžníka 18.09.2019 a žalovanej 19.09.2019. Prevod obchodného podielu bol uskutočnený odplatne za sumu 2.500,- eur (t. j. presne v hodnote obchodného podielu v tej časti, resp. výške, v ktorej žalobca právny úkon odporuje). Dlžník a žalovaná sú osoby navzájom si blízke - sú súrodenci.

4.3. Poukázala na to, že napadnutá ZoPOP nebola právnym úkonom bez primeraného protiplnenia, a teda ňou nemohlo dôjsť k ukráteniu žalobcu ako veriteľa. Konaním dlžníka pri jej uzavretí

neprišlo k zníženiu hodnoty jeho majetku. K ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa právnym úkonom nemôže dôjsť v prípade, ak napadnutý právny úkon je tzv. ekvivalentným právnym úkonom, ktorého charakter ZoPOP spĺňala. Pokiaľ pri napadnutom právnym úkone absentuje základná podmienka odporovateľnosti právneho úkonu, t. j. nedošlo ním k ukráteniu veriteľa, potom tento právny úkon nemohol byť ani uzatvorený s úmyslom ukrátiť veriteľa a ani tento úmysel nemohol byť známy druhej strane. Ide o samostatné dôvody na zamietnutie žaloby.

4.4. Spoločnosť H., U.. G.. C.., bola do obchodného registra zapísaná - vznikla dňa 27.04.2019. V tomto čase už pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi dávno existovala. Dlžník a žalovaná zakladali spoločnosť H., U.. G.. C.., za účelom realizácie spoločného konkrétneho podnikateľského plánu (primárne prenájmanie nehnuteľností), čiže mali podnikateľ spolu, pričom začiatok podnikania financovala zväčša žalovaná. Ich podnikateľský zámer sa však nepodaril, spoločné podnikanie sa stalo bezpredmetné, a preto dlžník žalovanej svoj podiel v spoločnosti vrátil. Prevod obchodného podielu v spoločnosti H., U.. G.. C.., nijakým spôsobom nesúvisel s tým, že žalobca mal voči dlžníkovi pohľadávku, toľž nie s tým, že by dlžník mal v úmysle žalobcu ako svojho veriteľa ukrátiť, čo vlastne ani nemôže byť logické a možné, vzhľadom na dátum vzniku obchodnej spoločnosti H., U.. G.. C.. Spoločnosť H., U.. G.. C.., je prakticky bez majetku, reálne nezačala vykonávať podnikateľskú činnosť, je neaktívna. Prevodom obchodného podielu v tejto spoločnosti, aj keby bol tento prevod bezodplatný, by k ukráteniu žalobcu ako veriteľa dlžníka reálne nemohlo dôjsť a ani nedošlo.

4.5. K žalobcovmu zdôvodneniu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení uviedla, že exekúcia vedená na exekútorskom úrade JUDr. Martina Píryho, Framborská 3605/41, 010 01 Žilina bola zastavená, a teda má za to, že žalobca na požadovanom určení naliehavý právny záujem nemá, čo je ďalším dôvodom na zamietnutie žaloby.

4.6. Ako dôkazy predložila ZoPOP, účtovnú závierku spoločnosti H., U.. G.. C.. a upovedomenie o zastavení exekúcie vedenej žalobcom voči povinným 1/ a 2/ z 08.01.2020 sp. zn. 376EX 444/2019.

5. Žalobca v následnej replike danej vyjadrením jeho zástupcu z 20.03.2020 zotrúvajúc v plnom rozsahu na podanej žalobe;

5.1. Vo vzťahu k námietke žalovanej o neurčitosti žaloby poukazom na čl. 11 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) uviedol, že z gramatického aj teleologického znenia žaloby je zrejmé, že žalobca sa domáha neúčinnosti právneho úkonu, ktorým žalovaná mala nadobudnúť obchodný podiel spol. H., U.. G.. C.. od dlžníka. Určením právnej neúčinnosti právneho úkonu podľa § 42a OZ nastáva stav tzv. relatívnej bezúčinnosti dotknutého právneho úkonu, ktorý zostáva platným právnym úkonom, avšak v pomeroch účastníkov sa na neho hľadí tak, akoby nenastali jeho účinky. To, že odporovaný právny úkon zostáva platným úkonom znamená, že vyvolal všetky predvídané právne následky, napríklad prevod vlastníctva k veci, a len v pomere medzi veriteľom a osobou, ktorá od dlžníka nadobudla majetok, sa na tento právny vzťah hľadí, ako keby k právnemu úkonu nedošlo a jeho účinky, avšak len v tomto vzťahu, nenastali (uznesenie NS ČR sp. zn. 20 Cdo 364/2002). V rámci uplatňovania nároku žalobca poukazoval výhradne na paragrafové znenie zákona, ktoré rieši otázku relatívnej neúčinnosti právneho úkonu inter partes. Zo znenia žaloby je celkom zrejmé, že žalobca poukazoval a snažil sa preukázať nepoctivý zámer dlžníka pri prevode obchodného podielu, pričom pri domáhaní sa absolútnej neplatnosti (čo nie je prípad tejto žaloby) by nebolo potrebné zameriavať sa na skúmanie zámeru prevodcu obchodného podielu. V neposlednom rade je nárok žalobcu zrejmý a čitateľný z navrhovaného petitu žaloby, ktorý celkom zreteľne znie na neúčinnosť právneho úkonu.

5.2. K námietke žalovanej, že nemalo ísť o bezodplatný prevod obchodného podielu uviedol, že podľa neho vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej, že sa nemalo jednať o bezodplatný prevod obchodného podielu, má znášať dôkazné bremeno žalovaná, nakoľko jej tvrdenie (že sa malo jednať o odplatný prevod obchodného podielu) je konštitutívnym a pozitívnym, ktoré by malo byť preskúmateľné v objektívnej realite, pričom tvrdenie žalobcu (že sa nejednalo o odplatný prevod) je tvrdením negatívnym a s poukazom na konštantnú rozhodovaciu prax súdov v tejto otázke sa negatívne skutočnosti nedokazujú. Žalovaná by mala byť schopná vedieť preukázať, že prevod predmetného obchodného podielu v spol. H., U.. G.. C.. bol skutočne odplatný. Jestvuje mnoho spôsobov, ktorými je možné preukázať odplatnosť právneho úkonu, avšak žalovaná pri prvom procesnom úkone žiadnym spôsobom nenavrhol preukázanie tejto skutočnosti, ale obmedzila sa len na predloženie vyhotovenia ZoPOP a na ostatné všeobecné konštatovania, z ktorých nie je možné skúmať otázku odplatnosti právneho úkonu. Tento názor odvodzuje aj z toho, že v danej veci sa jednalo o prevod väčšinového obchodného podielu, ktorého prevod nadobúda konštitutívne účinky až zápisom do obchodného registra, pričom obdobne je potrebné nahliadať aj tvrdenú odplatu za tento obchodný podiel. Vzhľadom ku konštitutívnosti účinkov prevodu obchodného podielu do obchodného registra je potrebné nahliadať na ZoPOP ako na reálny kontrakt,

jednak v otázke jeho reálneho zápisu do obchodného registra, taktiež v otázke reálnosti poskytnutia odplaty za prevod obchodného podielu.

5.3. Účelom odporovateľnosti ako inštitútu občianskeho práva je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok (veci, práva a pohľadávky) na úkor veriteľov. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe, ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo. Vzhľadom na skutočnosť, že k spornému prevodu obchodného podielu došlo medzi osobami blízkymi, kde platí domnienka, že úmysel ukrátiť veriteľa žalovaným (správne dlžníkom) je daný, žalovaná musí preukázať, že nevedela, ani nemohla vedieť o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa, napriek skutočnosti, že vyvinula starostlivosť k poznaniu tohto úmyslu dlžníka a išlo o náležitú starostlivosť.

5.4. K rozhodovacej praxi súdov v otázke skúmania nepoctivého zámeru poukázal na:

- rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/50/2013 z 27.06.2013, v ktorom súd uzavrel, že: „Vynaloženie náležitej starostlivosti predpokladá, že osoba blízka dlžníkovi vykonala s ohľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím na obsah právneho úkonu dlžníka takú činnosť (aktivitu), aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, ktorý tu v dobe odporovaného právneho úkonu musel byť, z ich výsledku spoznala, teda, aby sa o tomto úmysle dozvedela. Nie je pritom významné, či dlžník týmto právnym úkonom plnil svoj morálny alebo právny záväzok. Úspešná obrana odporkyne - osoby blízkej dlžníkovi podľa ust. § 42a ods. 2 OZ spočíva nielen v jej tvrdení, že o úmysle dlžníka skrútiť odporovaným právnym úkonom veriteľa nevedela a ani nemohla vedieť, ale aj v tvrdení a preukázaní toho, že o tomto úmysle nevedela a ani nemohla vedieť, hoci vyvinula „starostlivosť“ na spoznanie tohto úmyslu dlžníka a išlo o „náležitú starostlivosť“. Vynaloženie náležitej starostlivosti predpokladá, že osoba dlžníkovi blízka vykonala so zreteľom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím na obsah právneho úkonu dlžníka takú činnosť (aktivitu), aby úmysel dlžníka skrútiť veriteľa, ktorý tu v čase odporovaného právneho úkonu objektívne vzaté musel byť, s jej výsledkom spoznala (viď i rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 978/2007).“;

- rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/570/2014 zo 04.02.2015 s konštatovaním: „V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa, že sú to odporcovia 1/, 2/, na ktorých prešlo dôkazné bremeno a ktorí neunesli dôkazné bremeno tak, ako to predpokladá ustanovenie § 42 ods. 2 OZ, kedy ubrániť sa úspešne odporovacej žalobe by mohli jedine za situácie, kedy by preukázali, že o úmysle dlžníka ukrátiť odporovaným právnym úkonom veriteľa nevedeli ani nemohli vedieť, pretože vyvinuli starostlivosť k poznaniu tohto úmyslu dlžníka a šlo o náležitú starostlivosť. Vynaložením náležitej starostlivosti sa predpokladá, že osoba dlžníkovi blízka vykonala s ohľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím k obsahu právneho úkonu dlžníka takú činnosť a aktivitu, aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, ktorý tu bol v dobe odporovaného právneho úkonu z jej výsledkov spoznala, to znamená, aby sa o tomto úmysle dozvedela.“;

- rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/124/2013 z 26.09.2013, v ktorom súd konštatoval: „Odporkyňa sa bránila tým, že v čase uzatvorenia darovacej zmluvy nemal jej otec vedomosť o tom, že je dlžníkom navrhovateľa a o tejto skutočnosti sa dozvedel až po začatí tohto konania, namietajúc, že zmenkový platobný rozkaz mu nebol doručený. Túto obranu odporkyne odvolací súd nepovažoval za právne významnú, pretože z listín predložených navrhovateľom je preukázané, že otec odporkyne ako jediný spoločník a konateľ firmy N. U. U. G. C. uzatvoril s navrhovateľom leasingové zmluvy, ktoré však pre finančné problémy firmy nevedel plniť (neplatil dohodnuté splátky) a navrhovateľ 30.06.2008 od oboch zmlúv odstúpil a vyzval W. Z. na zaplatenie pohľadávok z titulu odstúpenia od zmlúv.“;

- rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/161/2013 z 10.12.2014, v ktorom súd konštatoval: „Predpokladom pokiaľ ide o vedomosť osoby, ktorá nadobudla majetok dlžníka ukrátiť na právach svojho veriteľa je, že druhej strane v danom prípade žalovanému, v spore o neúčinnosť právneho úkonu, je tento úmysel známy a išlo o právny úkon, ktorý bol vykonaný v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobou jej blízkej s odkazom na ustanovenia § 116 a 117 OZ. Pri osobách blízkych priamo zákon predpokladá túto vedomosť a odkazuje len výnimočne na prípad, kedy druhá strana ani pri náležitej starostlivosti nemohla poznať. Preto tvrdenie žalovaného, že nemohol tento úmysel poznať, keďže s otcom nežil v spoločnej domácnosti a postavenie medzi žalovaným a dlžníkom, teda jeho otcom, bolo postavenie rodiča a dieťaťa neobstojí.“;

- rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/142/2002 z 18.12.2002, v ktorom súd konštatoval: „Pre aplikáciu ustanovenia 42a OZ je podstatným preukázateľným a objektívne daným dôvodom na úspešnú odporovateľnosť právneho úkonu, aj keď veriteľ v čase uzatvárania takéhoto úkonu nebol s dlžníkom (darcom) v právnom vzťahu, ak takýto nárok uplatnil v lehote troch rokov od uzavretia odporovateľného úkonu (darovacej zmluvy) a je objektívne preukázané, že obdarovaný takýto úmysel za daných okolností pri náležitej starostlivosti musel poznať.“;

- rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/188/2010 z 23.11.2011, v ktorom súd uviedol: „Osoba dlžníkovi blízka sa môže v zmysle § 42 ods. 2 OZ ubrániť odporovacej žalobe len ak preukáže, že o dlžníkovom úmysle ukrátiť odporovateľným právnym úkonom veriteľa nevedela a ani nemohla vedieť, napriek tomu, že vynaložila starostlivosť k poznaniu tohto dlžníkovho úmyslu a išlo o náležitú starostlivosť. Vynaloženie náležitej starostlivosti predpokladá, že osoba dlžníkovi blízka vykonala s ohľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím na obsah právneho úkonu dlžníka takú činnosť (aktivitu), aby dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa, ktorý tu bol v dobe odporovateľného právneho úkonu, z jej výsledkov poznala, t. j. aby sa o tomto úmysle dozvedela (Rč. 35/2002). I v prípade, že dlžník plní uzavretím zmluvy s treťou osobou svoj morálny alebo právny záväzok, môže uzavretím zmluvy sledovať úmysel ukrátiť svojho veriteľa. Ak ide o právny úkon medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou, nemusí veriteľ tvrdiť ani preukazovať, že žalovanému musel byť úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa známy, zákon v takomto prípade predpokladá, že žalovaný o úmysle dlžníka ukrátiť odporovateľným právnym úkonom veriteľa vedel, iba že žalovaný preukáže, že v dobe právneho úkonu dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa i pri náležitej starostlivosti nemohol poznať (pozri aj rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 26. septembra 2006 sp.zn.30 Cdo 653/2006).“

5.5. K rozhodovacej praxi súdov v otázke znášania dôkazného bremena poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/81/2010 z 31.05.2010, podľa ktorého: „Samotná skutočnosť, či účastník konania vystupuje na strane žalobcu alebo žalovaného, nemá priamy vplyv na jeho povinnosť tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a predložiť alebo označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkmi v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Pri posudzovaní dôkazného bremena na strane toho-ktorého účastníka treba rešpektovať tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, t. j. pravidlo, že neexistencia (niečoho) majúca trvajúci charakter sa zásadne nepreukazuje. Na nikom totiž nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti.“

5.6. Rešpektujúc stabilnú rozhodovaciu prax súdov zakladajúcu teóriu presúvania dôkazných bremien v sporovom konaní má za to, že žalovaná doposiaľ dôkazné bremeno vo vzťahu k svojim tvrdeniam o odplatnosti prevodu obchodného podielu neuniesla a ani nenavrhol adekvátny spôsob, akým by mohlo dôjsť k preukázaniu žalovanou tvrdených skutočností. Samotné zmluvné ustanovenie, ktoré predpokladá odplatnosť úkonu totiž nepredstavuje dôkaz, ktorý je sám o sebe objektívne preskúmateľný. Žalovaná nenavrhol objektívny a reálny spôsob preskúmania odplatnosti prevodu obchodného podielu. O tejto skutočnosti svedčí aj to, že žalovaná vo svojom vyjadrení žiadnym spôsobom nekonkretizovala ako došlo k poskytnutiu resp. prijatiu odplaty za prevod obchodného podielu. V súlade s komentovanou právnou úpravou k ust. § 42a OZ v spojení s vyššie uvedenou rozhodovacou praxou súdov platí fikcia, že prevod práva k určitej majetkovej komodite je bezodplatný, pričom dôkazné bremeno opaku znáša strana, ktorá tvrdí, že bol odplatný.

5.7. K rozhodovacej praxi v otázke skúmania reálnosti odplaty za prevod obchodného podielu poukázal na:

- rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1M Obdo V 14/2008 z 26.01.2010, kde sa súd zaoberal aj parciálnou otázkou spočívajúcou v potrebe dokazovania reálneho zaplatenia odplaty za prevod obchodného podielu k čomu uviedol: „Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní správne poukazuje na to, že súdy oboch stupňov sa v predmetnom konaní zaoberali právne podstatnou skutočnosťou, keď skúmali, či na základe Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 03.08.2004, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, došlo k úhrade odplaty za prevod obchodného podielu žalovaným alebo nie, teda či žalobca dňa 26.08.2004 platne odstúpil od zmluvy o prevode obchodného podielu v obchodnej spoločnosti H. Napriek tomu, že súdy oboch stupňov vychádzali z toho, že k úhrade odplaty za prevod obchodného podielu mohlo dôjsť ešte v mesiaci január 2004 (medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že sa pri uzavieraní zmluvy o prevode obchodného podielu v mesiacoch júl až august 2004 osobne nestretli, a že neprišlo k bezhotovostnej úhrade odplaty za prevod obchodného podielu), v konaní nebol o tejto skoršej úhrade produkovaný žiaden smerodajný dôkaz v súlade s § 120 ods. 1 O. s. p. Súhlasne s názorom generálneho prokurátora, aj dovolací súd ustálil, že ani jeden z konajúcich súdov nemal k dispozícii hodnoverný dôkaz, preukazujúci úhradu odplaty za prevod obchodného podielu zo strany žalovaného. Pritom je potrebné zdôrazniť, že z hľadiska obrany v spore zaťažovala dôkazná povinnosť v zmysle § 120 ods. 1 O. s. p. aj žalovaného. Nemožno akceptovať závery súdov, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno o nezaplatení ceny odplaty za prevod obchodného podielu žalovaným. Takýto negatívny dôkaz nevykazuje charakter spôsobilého dôkazného prostriedku. Bez povšimnutia

nemožno nechať ani nevysporiadanie sa súdov s nepredložením žiadneho jednoznačného dôkazu žalovaným, ktorým by preukázal vierohodnosť svojho tvrdenia o zrealizovanej úhrade odplaty za prevod obchodného podielu.“

5.8. Riešenie otázky poskytnutia skutočnej odplaty za obchodný podiel je relevantné pre dokazovanie úmyslu dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. Navrhol zamerať dokazovanie najmä na skutočnosti preukazujúce (ne)poskytnutie odplaty za prevod obchodného podielu, nakoľko zo samotného právneho úkonu prevodu obchodného podielu dlžníka voči žalovanej je zrejmé, že dlžník mal úmysel ukrátiť žalobcu veriteľa v čase, kedy bol podľa právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia povinný plniť žalobcovi. K ukráteniu veriteľa prišlo vzhľadom na skutočnosť, že osobou, ktorá nadobudla obchodný podiel, je sestra dlžníka.

5.9. K otázke, že ak ide o právny úkon urobený dlžníkom v prospech osoby jemu blízkej, nemusí žalujúci veriteľ tvrdiť, ani preukazovať, že žalovanej musel byť úmysel dlžníka skrútiť odporovaným právny úkonom veriteľa známy, poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/145/2007. Nie len o blízkosti, ale aj spriaznenosti žalovanej a dlžníka svedčí vzájomná podnikateľská kooperácia, ktorú žalovaná vo svojom poslednom vyjadrení aj sama potvrdila, avšak nie len v rozsahu vzájomnej účasti v spol. H., U.. G.. C., ale aj u povinného 1/, ktorého záväzok (zaručený dlžníkom) predstavuje východiskový právny titul vzniku nároku žalobcu. Skutočnosť, že žalovaná a dlžník spolupodnikali, resp. spolupracovali v povinnom 1/. je zrejmý aj z informácií, ktoré sama žalovaná dobrovoľne zverejnila na svojom profile sociálnej siete Facebook (aktualizované k 23.03.2020). Vzhľadom k preukázateľnej účasti žalovanej na chode povinného 1/ je tiež dôvodné predpokladať, že poznala jej hospodárske pomery v rozsahu aktív aj pasív (nevynímajúc pohľadávku žalobcu voči povinnému 1/ a dlžníkovi ako zmenkovému avalovi), nakoľko táto pohľadávka vznikla v čase, kedy žalovaná mala ešte podľa ňou zverejnených informácií pôsobiť v povinnom 1/. Žalovaná žiadnym relevantným spôsobom nezaujala stanovisko k otázke (ne)poctivosti, v kontexte ktorého došlo k prevodu obchodného podielu a nevysvetlila, ani inak nezodôvodnila, z akého dôvodu malo dôjsť k prevodu obchodného podielu práve v čase, kedy obchodný podiel dlžníka mal ex lege podliehať výkonu rozhodnutia, resp. kedy dispozícia s ním bola v dôsledku vedenej exekúcie obmedzená. Nerešpektovanie tohto zákazu má tie následky, že právne úkony, ktorými povinný nakladal s majetkom, sú absolútne neplatné, z dôvodu, že boli uskutočnené v rozpore so zákonom, t. j. jedná sa o absolútne neplatný právny úkon (R134/2011, Nejvyšší soud ČR R30/2005). Najvyšší súd Slovenskej republiky R47/2009 dal prednosť odporovateľnosti pred neplatnosťou právneho úkonu, teda porušenie nakladať s majetkom podliehajúcim exekúcii povinným nemá za následok neplatnosť právneho úkonu, ale právo oprávneného odporovať takémuto právnomu úkonu. V rámci ním nastolenej otázky poskytnutia skutočnej odplaty za prevod obchodného podielu, je potrebné tiež vyhodnotiť tvrdenia žalovanej o nemajetnosti spol. H., U.. G.. C. v tom kontexte, že žalovaná mala podľa vlastných slov za toto nadobudnutie uhradiť sumu 2.500,- eur. Podľa názoru žalobcu sa javí ako ťažko predstavitelné, resp. minimálne objektívne a racionálne nerentabilné, aby žalovaná uhradila sumu 2.500,- eur za nadobudnutie obchodného podielu v spoločnosti, o ktorej tvrdí, že je nemajetná a de facto nefungujúca. Dlžník aj po prevode obchodného podielu zostal v spol. H., U.. G.. C. ako štatutárny orgán, t. j. naďalej má záujem podieľať sa na konaní v mene spol. H., U.. G.. C.. Jedná sa o príklad účelového zbavenia sa majetku v spoločnosti, s ktorou prevodca obchodného podielu udržuje naďalej určitú formu právneho vzťahu.

5.10. Dal do pozornosti, že žalobca podal návrh na zrušenie oddĺženia dlžníka pre nepoctivý zámer. Predmetné konanie prebieha na Okresnom súde Žilina sp. zn. 1Odi/1/2020. Skutkový základ daného konania do značnej miery vychádza zo skutkového stavu tejto veci, nakoľko žalobca zisťoval zo zdrojov verejne prístupných skutočné okolnosti predchádzajúce, resp. inak súvisiace s insolventnosťou dlžníka za participácie žalovanej. V súvislosti s uvedeným konaním poukázal najmä na zákonom predpokladané okolnosti v zmysle ust. § 166f Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, najmä skutočnosti indikujúce, že dlžník sa spoliehal, že konkurzom bude riešiť svoj zapríčinený úpadok. Čomu zároveň predchádzalo zbavenie sa majetkových hodnôt, o ktorých hodnotu ukrátil uspokojenie veriteľa.

6. V duplike danej podaním zástupcu žalovanej z 25.05.2020 žalovaná:

6.1. k odplatnosti napadnutého právneho úkonu uviedla, že v článku 4.1. ZoPOP je uvedené: „Prevod obchodného podielu prevodcu sa uskutočňuje odplatne, a to za sumu 2.500,- eur, slovom dvetisícpäťsto eur, ktorých odovzdanie a prevzatie nadobúdateľ a prevodca potvrdzujú svojim podpisom na tejto zmluve.“ Žalovaná preukázala svoje tvrdenie, že napadnutý právny úkon sa uskutočnil odplatne predložením konkrétneho listinného dôkazu (ZoPOP). Nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že samotné zmluvné ustanovenie, ktoré predpokladá odplatnosť úkonu, nepredstavuje dôkaz, ktorý je sám o sebe objektívne preskúmateľný. Nejedná sa totiž o zmluvné ustanovenie „predpokladajúce odplatnosť úkonu“,

ale jedná sa o zmluvné ustanovenie, konkrétne a zrozumiteľne potvrdzujúce, že odovzdanie a prevzatie dohodnutej sumy prebehlo, čo nadobúdateľ a prevodca potvrdzujú svojimi podpismi na zmluve. Žalobu koncipoval žalobca tak, že nepoznal obsah ZoPOP a o mnohých skutkových okolnostiach sa iba domnieval, napr. predpokladal, že ZoPOP neobsahuje zákonom stanovené minimálne obligatórne formálne náležitosti (t. j. že podpisy na nej neboli úradne osvedčené), predpokladal, že zmluva bola uzatvorená po tom, ako bolo dlžníkovi doručené upovedomenie o začatí exekúcie, ktorým sa mu zakázalo o. i. uskutočniť prevod účasti na obchodnej spoločnosti, a takto isto žalobca iba predpokladal, že zmluvou došlo k jeho ukráteniu ako veriteľa (domnieval sa, že zmluva bola uzatvorená bezodplatne). Žalovaná tieto predpoklady žalobcu poprela, a to konkrétnymi tvrdeniami a zároveň preukázala predložením listinného dôkazu - ZoPOP, ktorý bol pri prvom procesnom úkone žalovanej dostatočný (napr. žalovaná nenavrhovala ďalšie dôkazy ani k iným skutočnostiam, ktoré jej žalobca pôvodne vytýkal, napr. nenavrhovala dôkazy ohľadom toho, že zmluva bola skutočne podpísaná overenými podpismi). Podľa nej dôkazné bremeno v súčasnosti spočíva na žalobcovi;

6.2. zotrvala na tom, že napadnutým právnym úkon nemohlo dôjsť a reálne ani nedošlo k ukráteniu žalobcu ako veriteľa z dvoch dôvodov: 1/ napadnutý právny úkon bol odplatný a 2/ napadnutým právnym úkonom došlo k prevodu obchodného podielu v spoločnosti H., U.. G.. C., ktorá bola v čase prevodu bez majetku, čiže nedošlo k zmenšeniu majetku dlžníka; hodnota jeho podielu v obchodnej spoločnosti H., U.. G.. C., bola v čase prevodu prakticky nulová. Dojednaná výška odplaty 2.500,- eur zodpovedala hodnote splateného vkladu dlžníka, keďže začiatok podnikania v spoločnosti H., U.. G.. C., financovala ona a dlžník jej svoj podiel len vrátil;

6.3. Vychádzajúc z uvedeného, t. j. že napadnutou ZoPOP nedošlo k ukráteniu veriteľa, potom ani nie je logické a reálne možné, aby bol tento právny úkon uskutočnený s úmyslom ukrátiť veriteľa a následne, tento úmysel nemohol byť druhej strane známy. Inými slovami, tretej osobe nemohol byť známy úmysel ukrátiť veriteľa, ani pri náležitej starostlivosti, ak právnym úkonom k ukráteniu veriteľa vôbec nedošlo. Podľa nej nie je potrebné vzhľadom na prevod medzi blízkymi osobami vyvracať domnienku o tom, že právny úkon bol uskutočnený s úmyslom ukrátiť veriteľa. Takisto nie je potrebné preukazovať jej náležitú starostlivosť pri uskutočňovaní napadnutého právneho úkonu. Dodala, že ako spoločníčka a konateľka obchodnej spoločnosti H., U.. G.. C., poznala majetkovú situáciu spoločnosti H., U.. G.. C., a tým aj hodnotu prevádzaného obchodného podielu, ktorá bola zanedbateľná; teda aj keby bol prevod obchodného podielu v tejto spoločnosti dohodnutý bez odplaty, nebolo by spravodlivé od žalovanej očakávať, že jej mohol byť známy úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa - k tomu nemohlo objektívne dôjsť prevodom majetku v nulovej hodnote. Zámer pri prevode obchodného podielu z dlžníka na žalovanú bol poctivý, čo vyjadřila v predchádzajúcom vyjadrení: „... podnikateľský zámer sa však nepodaril, spoločné podnikanie sa stalo bezpredmetné, a preto dlžník žalovanej svoj podiel v spoločnosti vrátil.“ Bolo to ešte pred tým, ako dlžník nadobudol vedomosť o prebiehajúcej exekúcii. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo dlžníkovi doručené 30.09.2019, kým prevod obchodného podielu sa uskutočnil dňa 18.09.2019, resp. 19.09.2019. T. j. k prevodu obchodného podielu nedošlo v čase, kedy obchodný podiel dlžníka ex lege mal podliehať výkonu rozhodnutia, resp. kedy dispozícia s ním bola v dôsledku vedenej exekúcie obmedzená. Dispozícia s obchodným podielom bola povinnému 2/ obmedzená až doručením upovedomenia o začatí exekúcie. Uzavretie ZoPOP nebolo teda absolútne neplatným právnym úkonom. Aby predišla akýmkoľvek pochybnostiam o skutkovom stave, navrhla ako dôkaz svoj výsluch a výsluch dlžníka, čím sa objasní, akým spôsobom a za akých podmienok sa uskutočnilo odovzdanie a prevzatie odplaty za prevádzaný obchodný podiel, ako aj história podnikania obchodnej spoločnosti H., U.. G.. C., od počiatku podnikateľského zámeru až po prevod obchodného podielu dlžníkom na ňu.

7. Vo vyjadrení žalobcu z 30.06.2020 k duplike žalovanej tento uviedol, že:

7.1. nárok žalobcu voči povinnému 1/ a dlžníkovi vyplýva z leasingových zmlúv č. I. z 10.08.2009 a č. I. z 10.08.2009, ktoré boli zabezpečené zmenkami. Predmetný nárok bol uplatnený žalobou z 08.02.2016 a priznaný rozsudkom. V čase, kedy leasingový zmluvný vzťah medzi žalobcom a povinným 1/ trval, bol jeho konateľom dlžník. V rovnakom čase v predmetnej spoločnosti pôsobila žalovaná a vedela o finančnej situácii spoločnosti a záväzku dlžníka voči žalobcovi. Okrem príbuzenského vzťahu žalovaná spolu s dlžníkom ďalej pôsobila a podnikala v spoločnosti H., U.. G.. C.. od 27.04.2019 (teda od jej vzniku), kde spolu s dlžníkom boli jej spoločníkmi a súčasne konateľmi;

7.2. dlžník podniká ako podriadený finančný agent č. XXXXXX v spoločnosti L. R. U., kde súčasne ako podriadený finančný agent a oblasťový manažér pôsobí žalovaná č. XXXXXX. Úmysel ukrátiť veriteľa zo strany dlžníka je zo strany žalobcu preukázaný, žalovanej úmysel ukrátiť veriteľa dlžníka musel byť známy aj s ohľadom na skutočnosť, že dlhodobo pôsobila v spoločnosti, v ktorej bol dlžník konateľom a spoločníkom už v čase, keď boli uzavreté leasingové zmluvy zo žalobcom a súčasne musela

vedieť o dlžníkovej finančnej situácii, keď podnikali v spoločnosti H., U.. G.. C.. a v neposlednom rade obaja pôsobia v rovnakej spoločnosti poskytujúcej finančné poradenstvo. Zákon od blízkej osoby dlžníka požaduje, aby sa pri právnych úkonoch s dlžníkom alebo pri právnych úkonoch, ktoré urobil dlžník v jej prospech presvedčila spôsobom vyplývajúcim z § 42a ods. 2 OZ, že právny úkon neukracuje veriteľa dlžníka. (Ro NS ČR z 15.9.2005, sp. zn. 30Cdo 749/2005). Zákonná požiadavka „náležitej starostlivosti“ znamená, že osoba blízka dlžníkovi sa pri právnych úkonoch s dlžníkom alebo pri právnych úkonoch, ktoré urobil dlžník v jej prospech, musí presvedčiť o tom, že právny úkon neukracuje dlžníkovho veriteľa, a nesmie robiť právne úkony (prijímať podľa nich plnenia) na ujmu jeho práv, v prípade ak sa tak nezachová, musí byť uzročená s tým, že veriteľ môže požiadať uspokojenie svojej pohľadávky aj z majetku, ktorý nadobudla od dlžníka na základe takého právneho úkonu (Ro NS ČR z 23.1.2020, sp. zn. 21 Cdo 313/2001). Odporovateľnosť predstavuje náhradný spôsob, akým sa veriteľ môže domôcť uspokojenia svojej pohľadávky voči nepoctivému dlžníkovi, ktorý odporovateľným právnym úkonom privodil svoju platobnú neschopnosť;

7.3. vo vzťahu k blízkym osobám odporovateľným právnym úkonom, ktorý s nimi priamo urobil dlžník, je spravidla darovacia zmluva alebo fingovaná kúpna zmluva. K ukráteniu veriteľa smerujú predovšetkým bezodplatné scudzovacie zmluvy alebo zmluvy, ktoré sú evidentne nevýhodné pre dlžníka a ich účelom je zbaviť sa majetku za každú cenu, len aby sa dlžník vyhol exekúcii. Môže ísť o disimulovanú zmluvu, ktorou sa bezodplatná zmluva simuluje odplatnou zmluvou. Pre záver o plnení nestačí len samotné znenie scudzovacej zmluvy. Súd musí reálne konštatovať, že ide o reálne ekvivalentný právny úkon teda skutočne poskytnuté plnenie a záver o tom vždy bezpečne preukázaný, a to nie poukazom na jeho znenie, ale zistením, že za plnenie, ktoré ním dlžník stratil, nadobudol iné plnenie skutočne rovnocennej povahy;

7.4. žalovaná tvrdí, že išlo o vrátenie peňazí za pôžičku, tak úkon dlžníka jednoznačne ukraľoval skorších veriteľov. V čase údajného vracania finančných prostriedkov nárok žalobcu bol už judikovaným nárokom, teda právny úkon bol ukraľujúcim právnym úkonom voči veriteľovi. Poukázal na ust. § 240 Trestného zákona. Dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, môže zmariť (úplne alebo sčasti) uspokojenie pohľadávky svojho veriteľa tiež tým, že svojím právnym úkonom (jednostranným alebo dvojstranným) zvýhodní iného svojho veriteľa. Takýto postup je protiprávny. Právnym následkom tohto protiprávneho úkonu však nie je odporovateľnosť ustanovenia § 42a OZ. Pretože ide o právny úkon, ktorý je v rozpore so zákonom nastáva jeho neplatnosť (§ 39 OZ). Pri právnom úkone, ktorý je neplatný, nemožno vysloviť jeho odporovateľnosť, neplatnosť právneho úkonu má prednosť pred jeho odporovateľnosťou a odporovať možno len platnému právnemu úkonu (Ro NS ČR z 5.3.2008, sp. zn. 30 Cdo 2435/2006);

7.5. dlžník následne na seba podal návrh na vyhlásenie konkurzu (sp. zn. 2Odk376/2019). Samotné konanie dlžníka preukazuje jeho úmysel zmariť uspokojenie svojho veriteľa a súčasne preukazuje jeho platobnú neschopnosť. Je ľahostajné, či úmysel dlžníka smeroval k ukráteniu žalujúceho veriteľa. Na to, aby mohol veriteľ nejakému právnemu úkonu dlžníka odporovať, stačí objektívna skutočnosť, že bol právnym úkonom dlžníka ukrátený pri uspokojovaní svojej vymáhateľnej pohľadávky, a to napriek tomu, že úmysel dlžníka smeroval k ukráteniu iného veriteľa. Dlžníkove právne úkony ukraľujú pohľadávku veriteľa najmä vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak má v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, hoci nebyť týchto úkonov, by sa z majetku dlžníka uspokojil. (NS ČR z 26.04.2001 sp. zn. 21 Cdo 1811/2000). Dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje záväzky, môže celkom alebo sčasti zmariť uspokojenie pohľadávky svojho veriteľa tiež tým, že svojím právnym úkonom zvýhodní iného svojho veriteľa. (Ro NS ČR z 01.12.2000 sp. zn. 21 Cd2662/1999). Ak by pripustil konštrukciu uvádzanú žalovanou, že išlo o vrátenie obchodného podielu a vrátenie odplaty, tak predmetným právnym úkonom by prišlo k zvýhodneniu spriazneného veriteľa voči inému veriteľovi;

7.6. pohľadávka veriteľa bola vymáhaná v rámci exekučného konania na podklade rozsudku ako exekučného titulu súdnym exekútorom JUDr. Pírym pod sp. zn. 376EX 444/2019. Dlžník o svojej povinnosti vedel už z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, teda najneskôr odo dňa 14.05.2019, avšak už v čase prebiehajúceho súdneho konania dlžník vedel o uplatnenej pohľadávke žalobcu. Súdny exekútor 10.09.2019 vydal príkaz na začatie exekúcie do bánk v zmysle ust. § 95 Exekučného poriadku, v ktorom prikázal banke povinného, aby zablokovala sumu vo výške pohľadávky a jej príslušenstva z účtu povinného s výnimkou plnenia za účelom uspokojenia pohľadávky oprávneného, jej príslušenstva a trov exekúcie. Dňa 10.09.2019 vydal príkaz na začatie exekúcie zrážkami z iných príjmov v zmysle ust. § 66 a nasl. Exekučného poriadku a žiadosť o zaslanie pracovnej zmluvy spol. L. R. U.. O exekúcii sa povinný dozvedel nielen z blokácie na bankových účtoch a od spol. L. R. U.;

7.7. určenia neúčinnosti ZoPOP sa domáha na skutkovom základe, že dlžník uskutočnil uvedený právny úkon v prospech žalovanej v čase, kedy bolo na jeho majetok vedené exekučné konanie, o ktorého účinkoch mal a mohol mať preukázateľné vedomosti;

7.8. k pojmu vymáhateľná pohľadávka ako kľúčovému pojmu odporového práva poukázal na to, že tento je z hľadiska vertikálnej a horizontálnej komparácie úplne nesprávny a nesystémový. Aj jeho automatické zamieňanie s pojmom „vykonateľná pohľadávka“ je takisto nesprávne. Denotáty pojmov „vymáhateľnosť“ a „vykonateľnosť“ sú už prima facie lingvisticky úplne rozdielne. Vykonateľnosť predstavuje takú kvalitu veriteľovej pohľadávky, ktorej svedčí tzv. exekučný titul, teda rozhodnutie súdu alebo iný druh exekučného titulu, ktorý deklaruje existenciu práva veriteľa na plnenie od dlžníka, pričom jeho kvalita musí dospieť do štádia vykonateľnosti (spravidla márnym uplynutím tzv. paričnej lehoty, teda lehoty na „dobrovoľné“ splnenie povinnosti). Pojem „vymáhateľná pohľadávka“ predstavuje úplne inú kvalitu veriteľovej pohľadávky, rovnajúcu sa vlastnosti žalovateľnosti pohľadávky. Pohľadávka je subjektívnym právom veriteľa, ktoré je od istého momentu vybavené kvalitou právneho nároku, teda predpokladom úspešnej žalovateľnosti. Časový okamih, od ktorého je subjektívne právo vybavené právnym nárokom, a teda moment, od ktorého nadobudne pohľadávka vlastnosť vymáhateľnosti v zmysle súdnej žalovateľnosti, sa nazýva actio nata, okamih zrodu žaloby, resp. vzniku tzv. žalobného práva veriteľa;

7.9. v čase uzavretia ZoPOP pohľadávka žalobcu bola nielen vymáhateľná, ale i vykonateľná vzhľadom na vykonateľný rozsudok;

7.10. k žalovanej tvrdenej odplatnosti prevodu obchodného podielu, dôvodu založenia spoločnosti a vráteniu podielu dlžníkom žalovanej z dôvodu, že ich podnikateľský zámer sa nepodaril, uviedol, že má za to, že záujmom dlžníka bolo počkať, kým prebehne jeho oddĺženie formou konkurzu, aby následne v podnikaní pokračoval, čím by sa vyhol jednak exekučnému konaniu na obchodný podiel a konkurznému konaniu, kde by správca konkurznej podstaty riešil otázky speňazenia obchodného podielu a s tým spojenými účinkami v predmetnej spoločnosti. Tvrdenie o vracaní obchodného podielu považuje za čisto tendenčné, kde sa žalovaná snaží navodiť situáciu, že do podnikania povinný žiadne peniaze nevrátil a akúsi morálnu povinnosť „vracať“ obchodný podiel. Treba nastoliť otázku, prečo práve v tomto čase bola uzavretá ZoPOP. Správca vkladov žalovaná prehlásila potvrdením z 25.03.2019, že každý zo spoločníkov splatil svoj vklad do základného imania vo výške 2.500,- eur. Nakoľko ide o blízke osoby treba pristupovať pri posudzovaní tvrdených skutočností obzvlášť striktno. Ak ide o právny úkon medzi žalovanou a osobou jej blízkou, nemusí veriteľ tvrdiť ani preukazovať, že žalovanej musel byť úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa známy, zákon v takomto prípade predpokladá;

7.11. ak ako žalovaná tvrdí, že dlžník v zmysle zmluvy potvrdil, že sumu 2.500,- eur za prevod obchodného podielu prevzal, neznamená to automaticky, že k úhrade za obchodný podiel reálne došlo. Z vyjadrenia žalovanej v texte práveže vyplýva, že za obchodný podiel nebolo zaplatené vôbec, nakoľko žalovaná tvrdí, že išlo o vrátenie obchodného podielu;

7.12. daný prípad je učebnicovým prípadom fiduciárnej správy majetku dlžníka, je možné dôvodne predpokladať, že majetok „obchodný podiel“ tretia osoba, teda osoba žalovanej, drží prípadne spravuje vo svojom mene a na účet dlžníka, ktorý zostal naďalej v obchodnej spoločnosti H., U.. G.. C.. konateľom so všetkými povinnosťami a zodpovednosťou. Spoločnosť H., U.. G.. C.. nezverejňuje účtovné závierky v obchodnom registri;

7.13. žalovaná nepreukázala, že by reálne k odplate za prevedený obchodný podiel prišlo a túto vyplatila a že by finančné prostriedky na úhradu sumy 2.500,- eur mala. Nepreukázala, že by reálne sumu 2.500,- eur vyplatila. Žalobca nemôže preukázať tvrdenie o tom, že k úhrade neprišlo aj s ohľadom na skutočnosť, že negatívna skutočnosť sa nedokazuje (uznesenie NS SR z 28.03.2012 sp. zn. 6 M Cdo 17/2010). Tým, že žalovaná doposiaľ nepreukázala, že by za obchodný podiel dlžníkovi zaplatila, dôkazné bremeno ťaží žalovanú. Ak by aj v tomto čase dlžník prípadne žalovaná predložila príjmový doklad, neodstránilo by to pochybnosť, či reálne prišlo k vyplateniu za uvedený obchodný podiel. Je potrebné zo strany žalovanej preukázať, či v danom čase mala finančné prostriedky na úhradu obchodného podielu (napr. výpis účtu a výber, prípadne prevod uvedenej sumy). V opačnom prípade nemožno vysloviť záver, aj s ohľadom na skutočnosť, že ide o blízke osoby majúce záujem na predmetnom spore, že za prevod obchodného podielu bolo zaplatené a teda, že by išlo o odplatný prevod;

7.14. dlžník podal návrh na vyhlásenie konkurzu a Okresný súd Žilina uznesením zo dňa 17.12.2019 sp. zn. 2OdK/376/2019 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka publikovaný v Obchodnom vestníku č. 248/2019. Poukázal na to, akým spôsobom dlžník konal a vykonával zmeny v ďalších spoločnostiach, v ktorých pôsobil:

7.14.1. Bol konateľom povinného 1/. Nechal sa v rovnakom čase ako prevádzal obchodný podiel spoločnosti H., U.. G.. C.. na žalovanú, vymazať z povinného 1/ a aktuálne predmetná spoločnosť, v ktorej pôsobila aj žalovaná, nemá konateľa. Jediným spoločníkom povinného 1/ je spoločnosť H. U..G..C.., v ktorej je dlžník taktiež konateľom. Podľa neho dlžník nechal sám seba účelovo vymazať z povinného 1/ s tým zámerom, že uvedenú spoločnosť zruší ex offo registrový súd zmysle ust. § 68 ods. 3 v spojení s ust. § 68 ods. 6 písm. a) ObZ. Posledná účtovná závierka bola spoločnosťou zverejnená za rok 2014, z ktorej vyplýva, že spoločnosť vykázala zisk pred zdanením sumu 125.645,- eur a sumu 100.772,- eur po zdanení. Od roku 2015 (vrátane) povinný 1/ a dlžník (konateľ povinného 1/) nepodáva účtovné závierky. Dlžník bol jediným konateľom povinného 1/ až do 11.10.2019;

7.14.2. V spoločnosti H., U..G..C.., N.: XXXXXXXXX, Š. B. C. XXX, XXX XX J. U., bol jediným a posledným konateľom, kde sa ako konateľ nechal vymazať k 22.09.2017 a od tohto dátumu spoločnosť nemá žiadneho konateľa. V spoločnosti H., U..G..C.. je jedným zo spoločníkov spoločnosť H. U..G..C.., v ktorej je dlžník konateľom;

7.14.3. V spoločnosti U. U.. G.. C.., N.: XXXXXXXXX, Š. B. C. XXX, XXX XX J. U., bol posledným a jediným konateľom a nechal sa vymazať ku dňu 01.07.2014. Spoločnosť nemá žiadneho konateľa. V spoločnosti je spoločníkom X. S., K. G. U. U. XX, P., T., U. G.;

7.14.4. V spoločnosti H. U..G..C.., N.: XXXXXXXXX, Š. B. C. XXX, XXX XX J. U. je jediným konateľom od 01.08.2013, predmetná spoločnosť nezverejňuje účtovné závierky (jediná účtovná závierka je z roku 2013) a neplní si tak povinnosť voči obchodnému registru, zbierke listín a registru účtovných závierok. V spoločnosti H., U..G..C.. je jediným spoločníkom spol. H. S.. L. X. XXXX, W. XXXXXX, U. P. H. R.;

7.14.5. V žiadnej z uvedených spoločností dlžník ako konateľ nezverejňoval účtovné závierky v registri účtovných závierok. Jediné spoločnosť N. U..G..C.. si plnila povinnosť a podávala účtovné závierky do zbierky listín a registra účtovných závierok;

7.15. S poukazom na uvedené aj s ohľadom na skutočnosť, že dlžník nie je v podnikaní nováčik, nie je uveriteľné, že by dlžník ostával v spoločnosti H., U.. G.. C.. len pro forma, ak v spol. N. U..G..C.. po ukončení podnikania ukončila pôsobenie dlžníkom ovládajúca spoločnosť H. U..G..C.. ako aj sám dlžník ako konateľ.

7.16. Z poslednej zverejnenej účtovnej závierky r. 2014 nič nenasvedčuje tomu, že by povinný 1/ bol v úpadku, teda, že by bol platobne neschopný prípadne predĺžený. Má za to, že dlžník si neplnil svoje povinnosti, ktoré mu ukladá ObZ, zákon o obchodnom registri a zákon o účtovníctve, príp. zákon o konkurze a reštrukturalizácii. V prípade, ak by povinný 1/ bol predĺžený, dlžník ako konateľ spoločnosti bol povinný v zmysle ust. § 3 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Dlžník sa účelovo vyhýba ako štatutár spoločnosti svojim povinnostiam, s čím jednoznačne súvisí účelový prevod obchodného podielu dlžníka na žalovanú a jeho zotrvanie v spoločnosti ako konateľa.

8. Na predbežnom prejednaní sporu 13.07.2020:

8.1. zástupca žalobcu vzhľadom na nespornosť príbuzenského vzťahu dlžníka žalobcu - povinného 2/ a žalovanej upustil od návrhu na vykonanie tých (z ním označených dôkazov), ktoré mali ozrejmiť túto skutočnosť. Avizoval predloženie účtovnej závierky povinného 1/, ktorá bola posledný krát zverejnená v zbierke listín za r. 2014, z ktorej vyplýva, že v tom čase bola spoločnosť v dobrej finančnej kondícii. Nie je mu zrejmé, ako sa žalovaná strana dostala k upovedomeniu o zastavení starej exekúcie, ak aktuálne daná spoločnosť nemá konateľa. Označil za účelové tvrdenie žalovanej strany o tom, že je dobré, aby spoločnosť mala viacerých konateľov, pretože dlžník podnikal a bol činný ako konateľ sám vo viacerých spoločnostiach, možno piatich - šiestich;

8.2. zástupca žalovanej opätovne uviedol, že nespochybňuje, že žalovaná a dlžník žalobcu sú sebe navzájom blízke osoby, keďže sú súrodencami a ani to, že žalovaná mala vedomosť o ekonomickej situácii povinného 1/, v ktorej boli obaja činní. Obrana žalovanej spočívala na dvoch zásadných argumentoch, a to, že v danom prípade nešlo o bezodplatný prevod a druhým argumentom je to, že spoločnosť H. je nečinná, nemajetná, teda obchodný podiel je prakticky bez hodnoty a keby aj nejakú hodnotu mal, nešlo o bezodplatný prevod. To, že postoj žalovanej a aj dlžníka a ich konanie nebolo účelovým konaním, môže do určitej miery ozrejmiť aj to, že aj povinný 1/ mal pohľadávku voči inému subjektu, ktorú vymáhal exekučne, ale neúspešne, keď v danej veci bolo vydané upovedomenie o zastavení starej exekúcie a táto pohľadávka dosahovala výšku 611.000,- eur s príslušenstvom, k čomu predložil upovedomenie o zastavení starej exekúcie zo 04.02.2020;

8.3. žalovaná uviedla, že tomuto konaniu nerozumie. Žalujú ju za niečo papierové a nedáva jej to zmysel. Potvrdila, že bola činná v povinnom 1/, ale je to pre ňu už minulosť. Teraz piaty rok podniká vo financiách, z čoho má pomerne slušný príjem. Vedela, že po problémoch aj povinného 1/, mal dlžník - jej brat finančné problémy. Chcela mu nejakým spôsobom pomôcť, aby rozbehli nejaký nový biznis.

On ako dlhoročný podnikateľ mal množstvo kontaktov a ona vedela určité veci dotiahnuť. Našli si nový podnikateľský zámer, chceli podnikáť v oblasti prenájmu nehnuteľností a v tejto súvislosti využiť kontakty dlžníka, chcela, aby sa znova postavil na nohy. Za tým účelom bola aj založená firma H.. Keďže vedela, že dlžník peniaze nemá, povedala mu, v poriadku, že všetko potrebné so založením firmy zaplatí. Dohodli sa, že v tejto firme budú obaja spoločníkmi a konateľmi. Požiadala advokátku L., aby jej za tým účelom založila firmu, aj jej povedala, kto má byť spoločníkom a konateľom. Tá to urobila a ona všetko, čo bolo potrebné zaplatiť, zaplatila. Platila nielen náklady na založenie firmy, ale dlžníkovi pomáhala aj tak, že platila jeho osobné výdavky, zdravotné, sociálne poistenie. Spoločnosť bola teda založená len papierovo, nemala ani nemá žiadny majetok, nikdy nevyvíjala žiadnu činnosť. Keď ten zámer, ktorý mala s bratom, nevyšiel, tak povedala, že sa spoločnosť prepíše na ňu a opäť s tým oslovila advokátku L. a nezaujímal ju už ako sa to papierovo a účtovne zrealizuje. Na jej doporučenie po tom, ako jej povedala, že nie je dobré, keď spoločnosť má len jedného konateľa, pretože keď jednému konateľovi niečo bráni, napr. odcestuje, že je dobré, keď ho má kto zastúpiť, tak sa rozhodla, že budú tam dvaja konatelia, ale spoločníčkou bude len ona. Má totiž kopec predstáv ako by mohla podnikáť a aj so sestrami by chcela podnikáť v oblasti záhradníčenia a na to by chcela využiť túto firmu. Ak to však nebude možné, hoci to bude stáť kopec ďalších peňazí, tak pre ten účel by si asi musela založiť novú firmu, hoci by chcela na to využiť túto existujúcu firmu.

9. Vo vyjadrení z 28.07.2020 zástupca žalobcu uviedol, že nie je zrejmé, čo chcela žalovaná upovedomením o zastavení exekúcie EX 10232/2013 preukázať. Exekučné konanie povinného 1/ ako oprávneného voči povinnému H., U..G..C.. je z roku 2013 a spoločnosť T. R., U.. G.. C.. vykázala v zmysle poslednej účtovnej závierky za rok 2014 zisk pred zdanením sumu 125.645,- eur, zisk po zdanení 100.772,- eur a jednoznačne z nej vyplýva, že spoločnosť bola v dobrej finančnej kondícii a nemožno predmetné exekučné konanie vôbec spájať s pohľadávkou žalobcu. Ak by mala mať predmetná pohľadávka negatívny dopad na fungovanie povinného 1/, táto skutočnosť by sa dala vyčítať z riadnych účtovných závierok z nasledujúcich období (2015, 2016, 2017, 2018 a 2019), ktoré však dlžník 2/ v mene dlžníka 1/ nepodával a celková finančná kondícia spoločnosti by ukázala, či spoločnosť je zrelá na likvidáciu alebo zrušenie spoločnosti konkurzom. Dlžník bol jediným konateľom spoločnosti až do 11.10.2019 a neplnil si svoje povinnosti, ktoré mu ukladá ObZ, zákon o obchodnom registri a zákon o účtovníctve, príp. zákon o konkurze a reštrukturalizácii. V prípade, ak by povinný 1/ bol predĺžený, dlžník ako jeho konateľ bol povinný v zmysle ust. § 3 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. podať návrh na vyhlásenie konkurzu. U povinného 1/ nie je žiadna osoba konajúca ako štatutárny orgán a nemôže v predmetnej exekúcii pokračovať, nakoľko nemá kto za spoločnosť podať nový opätovný návrh. Dlžník až potom, čo žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie, vykonal zmeny v obchodnom registri a nechal sa vymazať ako konateľ predmetnej spoločnosti. Predmetné konanie žalovanej bolo jednoznačne špekulatívne a účelové.

10. Na pojednávaní 28.09.2020:

10.1. zástupca žalobcu namielol charakter žalovanou stranou predloženého posudku, ktorý podľa neho nemá náležitosti súkromného znaleckého posudku, keďže neobsahuje doložku, že znalec si je vedomý podania nepravdivého znaleckého posudku. Predložil výpis z registra účtovných závierok so stavom k 31.08.2020, kde nie je evidovaný v registri v danej účtovnej jednotke žiadny dokument. Dodatočne zistil, že dlžník už v r. 2011 previedol vlastníctvo svojich nehnuteľností na svoje maloleté deti darovacou zmluvou s vecným právom doživotného užívania danej nehnuteľnosti, o čom predložil súdu výpis z LV č. XXX pre obec a k. ú. T. B. C.. Na predmet daru má stále záložné právo hypotekárna banka a neočakáva, že maloleté deti sú schopné plniť finančné požiadavky banky. Žiadal rozhodnúť v zmysle žaloby, nakoľko dokazovaním bolo preukázané, že návrh žalobcu je dôvodný, že zmluva medzi žalovanou a dlžníkom je odporovateľným právnym úkonom, ktorý má vplyv na jeho veriteľov;

10.2. zástupca žalovanej zotrúvajúc na svojich doterajších vyjadreniach žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že napadnutým úkonom nedošlo k ukráteniu pohľadávky veriteľa. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že nebolo úmyslom žalovanej a jej brata napadnutým úkonom ukracovať pohľadávku veriteľa. Sledovali tým úplne iný cieľ, ktorý im bol vysvetlený a obidvaja boli v dobrej viere, že prevádzajú majetok bez hodnoty. Keby nedošlo k prevodu obchodného podielu na žalovanú, obchodný podiel dlžníka by bol nepredajný, nevydražiteľný. Je to 1/2-ica spoločnosti, ktorej hodnota majetku bola znaleckým posudkom stanovená na sumu 240,- eur. Ten úkon je prakticky na úrovni bežných právnych úkonov, ako je nákup v potravinách, resp. zmluvné strany napadnutej zmluvy ho takto vnímali. Zotrvala na tom, že podaný znalecký posudok je vierohodný a pravdivý.

11. Svedok G. U. vypočutý na pojednávaní 28.09.2020 vypovedal, že žalovaná je jeho sestrou. Spoločnosť H. založil spolu so žalovanou asi v apríli 2019. Mali predstavu, že by jej prostredníctvom robili biznis v oblasti prenájmu nehnuteľností. Keďže jemu sa v tom období finančne nedarilo, už od tých čias, ako mal problémy z podnikania v stavebníctve, tak žalovaná sa ponúkla, že ona tú spoločnosť zaplatí, čiže jeho založenie tej spoločnosti nič nestálo. Táto spoločnosť však nič nezrobila, pretože zamýšľaný prenájom im nevyšiel. Podľa neho táto spoločnosť nemá žiadnu hodnotu, je to len meno. Keďže obchod nevyšiel, žalovaná s jeho súhlasom si previedla túto spoločnosť na seba. Zmluvy robila p. L., ktorá mala dlhodobejšie zdravotné problémy, takže to trvalo dlhšie a keď pripravila papiere, tak to podpísali. P. L. uviedla cenu obchodného podielu pri prevode takú, aká je, zrejme z toho dôvodu, že pri zápise spoločnosti bola uvádzaná jeho hodnota 2.500,- eur a zrejme ju len prepísala. Žalovanej p. L. povedala, že by bolo dobré, aby si ponechala ďalšieho konateľa a žalovaná chce, že ak by sa jej niečo stalo, a táto má jedného syna, aby sa on staral o jej syna, keďže sa so svojim manželom rozviedla a nemá voči nemu dôveru. Je to v ich rodine verejne známe, že žalovaná chce v prípade, ak by sa jej niečo stalo, aby sa on staral o majetok jej syna až do jeho plnoletosti. On ako zmluvu o založení spoločnosti H., tak ani zmluvu o prevode obchodného podielu, ktorý v nej mal na žalovanú, nečítal nejako podrobne, len si ich zbežne prezrel. Robila to všetko p. L., voči ktorej má úplnú dôveru. Zo zisku povinného 1/ za r. 2014 povyplácali všetkých zamestnancov. Záväzok povinného 1/ voči žalobcovi považuje minimálne za nemorálny v súvislosti s tým, že práve pracovníci žalobcu docielili to, že majetok povinného 1/ bol predaný pod cenu. Vzďal sa konateľstva vo viacerých spoločnostiach, v ktorých bol. Chcel si takýmto spôsobom upratať vzťahy a ukončiť neukončené veci. Byť konateľom spoločnosti, ktorá nefunguje, nepodniká, jej majitelia nereagujú, tak to nemá zmysel. V spoločnosti H. sa vzdal konateľstva viac ako rok dozadu, ale súd to pre nejaké pochybenie zatiaľ nezaevidoval.

12. ZoPOP [Zmluvou o prevode obchodného podielu uzatvorenou medzi dlžníkom (G. U.) ako prevodcom a žalovanou ako nadobúdateľom datovanou k 18.09.2019 a uzatvorenou 19.09.2019, kedy zmluvu podpísala žalovaná s osvedčenými podpismi jej zmluvných strán] došlo k prevodu celého obchodného podielu na žalovanú z dlžníka, ktorý dlžník vlastnil vo veľkosti 50 % v obchodnej spoločnosti H., U.. G.. C., U. U. P. J. W., H.. U. XXXX/X, N.: XXXXXXXX (ďalej len „H.“), ktorému zodpovedá peňažný vklad vo výške 2.500,- eur na základnom imaní spoločnosti, ktorý bol splatený v plnom rozsahu. Podľa bodu 4.1. zmluvy malo dôjsť k prevodu obchodného podielu odplatne za sumu 2.500,- eur, ktorej odovzdanie a prevzatie nadobúdateľ a prevodca potvrdzujú svojim podpisom na zmluve.

13. Do uzatvorenia ZoPOP spoločníkmi H. boli žalovaná a dlžník, každý z nich vlastníci obchodný podiel v rovnakej veľkosti (50 %), ktorí boli súčasne aj jeho konateľmi. Po prevode obchodného podielu sa stala jediným spoločníkom H. žalovaná, avšak konateľom naďalej zostal popri žalovanej aj dlžník. Nebolo sporné, že žalovaná a dlžník sú súrodenci a tým osobami sebe navzájom blízkymi v zmysle § 116 OZ. Žalovaná nijako nerozporovala (naopak potvrdzovala) aj tie skutkové tvrdenia žalujúcej strany, že vedela o finančných problémoch dlžníka, jeho dlhoch, že mala prehľad o finančnej situácii povinného 1/, kde v minulosti pôsobila ako ekonómka a ktorého konateľom bol dlžník a nerozporovala to, že vedela o záväzkoch povinného 1/ voči žalobcovi, ktorý bol zabezpečený záväzkom dlžníka z vystavenej blankozmenky. Žalovaná navyše sama poskytla skutkové tvrdenia na predbežnom prejednaní sporu ohľadne nepriaznivej finančnej situácie dlžníka, že tento mal finančné problémy, že ona sa mu snažila nejakým spôsobom pomôcť, čo sa malo stať jednak jej snahou spolu rozbehnúť nejaký nový biznis cez nimi založenú spoločnosť H. a súčasne aj tým spôsobom, že dlžníkovi platila jeho osobné výdavky, zdravotné a sociálne poistenie, keď súčasne (na rozdiel od skutkových tvrdení vo vyjadrení k žalobe, kde bolo uvedené, že začiatok podnikania financovala „zväčša“ žalovaná) uviedla, že len ona znášala všetky náklady súvisiace so vznikom H., čo dlžníka nič nestálo.

14. Už skutkové tvrdenia žalovanej (jej zástupcu) vo vyjadrení k žalobe do určitej miery indikovali nesúlad skutočného stavu ohľadne toho, za akých podmienok došlo k prevodu obchodného podielu z dlžníka na žalovanú s tým, čo je uvedené v samotnej ZoPOP v jej bode 4.1., keď na jednej strane bolo tvrdené, že sa tak malo stať, ako je v zmluve uvádzané, za odplatu 2.500,- eur uhradenú ešte pred podpisom zmluvy, čo mali zmluvné strany potvrdiť svojim podpisom (výslovne na to zástupca žalovanej poukazoval v následnej duplike), keď súčasne na strane druhej bolo tvrdené, že finančné náklady súvisiace so založením H. mala v rozhodujúcej miere znášať žalovaná a uvádzaným prevodom obchodného podielu (k čomu malo dôjsť v dôsledku nenaplnenia jej spoločníkmi predpokladaného obchodného zámeru) jej mal dlžník tento obchodný podiel „vrátiť“ a zároveň aj to, že tento obchodný podiel nemal mať v čase prevodu prakticky žiadnu hodnotu tvrdiac, že H. je prakticky bez majetku, neaktívna spoločnosť, ktorá

reálne nezačala vykonávať podnikateľskú činnosť. Tieto skutkové tvrdenia totiž nastoľovali otázku, z akého rozumného dôvodu mala žalovaná platiť žalobcovi za prevod obchodného podielu sumu 2.500,- eur za situácie, ak tento podiel mal byť prakticky bezcenným z dôvodu nečinnosti H. (mala to byť len „papierová spoločnosť“) a ak súčasne mala náklady súvisiace so vznikom H. znášať žalovaná.

15. Tiež je nesporné, že žalobca mal popri povinnom 1/ aj voči dlžníkovi už v čase, kedy došlo k odporovanému právnomu úkonu, vymáhateľnú pohľadávku (pohľadávku, ktorú možno úspešne vymáhať v základnom konaní), ktorá navyše už v tom čase bola aj judikovaná vykonateľným rozsudkom.

16. Zo žalovanou (jej zástupcom) predloženého neúplného znaleckého posudku č. 01/2020 znalkyne N.. Z. W., znalca z odboru ekonómia a manažment z 21.09.2020, ktorý nespĺňa (v predloženom rozsahu) náležitosti súkromného znaleckého posudku, nakoľko v ňom absentuje znalecká doložka, ktorá podľa jeho obsahu nachádzajúceho sa na strane 2, mala byť uvedená na strane 9 pod V. a súčasne neobsahuje doložku predpokladanú v ust. § 209 ods. 2 CSP o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, pre ktoré nedostatky bolo možné daný dôkaz vyhodnotiť len ako listinný dôkaz (dôkazný prostriedok), vyplýva, že H. vykazovala hodnotu vlastného imania k 11.10.2019 v sume 241,01 eura (ako rozdiel základného imania tejto spoločnosti - sumy 5.000,- eur a účtovnej straty z podnikania bežného účtovného obdobia vo výške 4.758,99 eura).

17. Pohľadávka žalobcu voči povinnému 1/ a dlžníkovi priznaná rozsudkom nebola doposiaľ vymožená ani v rámci exekúcie, ktorá bola vedená žalobcom voči povinnému 1/ a dlžníkovi (povinnému 2/) pred súdnym exekútorom JUDr. Martinom Pírym sp. zn. 376EX 444/2019, v ktorej súdny exekútor vydal 08.01.2020 upovedomenie o zastavení exekúcie voči dlžníkovi ako povinnému 2/ z dôvodu vyhláseného konkurzu na jeho majetok (uznesením 2OdK/XXX/2019 zo 17.12.2019 zverejnenom v Obchodnom vestníku 27.12.2019). Zo správy o priebehu danej exekúcie zo 07.12.2019 vyplýva, že z vymáhaného nároku v sume 130.870,11 eura s príslušenstvom, bola vymožená v prospech žalobcu ako oprávneného len nepatrná časť (suma 1.888,77 eura). Povinný 1/, ktorého konateľom do 11.10.2019 bol dlžník, aktuálne nemá konateľa a jeho jediným spoločníkom je (od 17.12.2014) H., U..G..C., keď v uvedenom spoločníkovi pôsobí dlžník ako konateľ.

18.1. Podľa § 42a ods. 1 OZ, veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

18.2. Podľa § 42a ods. 2 OZ, odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

18.3. Podľa § 42a ods. 3 písm. a) OZ, odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou (§ 116 a 117) alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech uvedených osôb; to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

18.4. Podľa § 42b ods. 1 OZ, právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

18.5. Podľa § 42b ods. 2 OZ, právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

18.6. Podľa § 42b ods. 4 OZ, právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

19. Účelom odporovateľnosti podľa § 42a OZ je zabránenie nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok do takej miery, že tým znemožní alebo zhorší možnosť veriteľa domôcť sa uspokojenia celej svojej vymáhateľnej pohľadávky voči dlžníkovi z dlžníkovho majetku. Úspešne možno odporovať len platnému právnomu úkonu. Jedným z predpokladov úspešnej odporovateľnosti zo strany veriteľa právnym úkonom dlžníka je to, že úkon, ktorému odporuje, musí ukracovať uspokojenie veriteľovej pohľadávky (že sa jedná o úkon brániaci uspokojeniu pohľadávky veriteľa v celom rozsahu

alebo aspoň v určitej jej časti). Z pohľadu žalobcu ako veriteľa v danom prípade judikovanej pohľadávky predstavuje odporovateľnosť prostriedok slúžiaci na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v exekučnom konaní postihnutím vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovaným úkonom ušli z dlžníkovho majetku, prípadne vymožením peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získanému z odporovateľného úkonu voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol právny úkon urobený.

20. Z už uvedeného vyplýva, že dlžník spolu s povinným majú voči žalobcovi záväzok judikovaný rozsudkom (záväzok povinného 1/ zo zmlúv o leasingu nehnuteľností zabezpečený blankozmenkami vystavených povinným 1/ a podpísaných dlžníkom ako ručiteľom), z ktorého len veľmi malá časť bola vymožená v rámci exekúcie. Zo skutkových tvrdení nielen žalobcu, ale aj žalovanej a napokon aj z výpovede dlžníka ako svedka vyplýva, že tento nedisponuje majetkom, z ktorého by aktuálne mohla byť v celom rozsahu uspokojená pohľadávka žalobcu judikovaná rozsudkom, keď absolútne nič nenasvedčuje rozdielnemu záveru ani pre čas, kedy došlo k uzatvoreniu ZoPOP. Hoci žalovaná (jej zástupca) vo vzťahu k ZoPOP ako právnomu úkonu, ktorému podanou žalobou v tomto spore žalobca odporuje, poukazovala na „ekvivalentnosť“ plnenia, ktoré mal dlžník obdržať od žalovanej za prevod obchodného podielu, ktorá odplata podľa zmluvy mala predstavovať 2.500,- eur, t. j. sumu rovnajúcu sa dlžníkom splatenému vkladu na základné imanie H., z následných skutkových tvrdení samotnej žalovanej, rovnako aj z výpovede dlžníka vypočutého ako svedka vyplýva, že tento od žalovanej za prevod obchodného podielu nielenže neobdržal uvádzané a zmluvou predpokladané protiplnenie, ale za prevod neobdržal žiadnu odplatu, čiže fakticky šlo o bezodplatný prevod, pričom ani skutočná vôľa zmluvných strán pri uzatváraní ZoPOP nekorešpondovala s tým, čo je obsiahnuté v jej bode 4.1. a šlo v podstate v tejto časti o simulovaný úkon (predstieranie odplatnosti prevodu podielu, ktorý prevod bol v skutočnosti a takto aj zmluvnými stranami mienený ako bezodplatný). Za uvedenej dôkaznej situácie ZoPOP nepredstavuje dôkaz, ktorý s ohľadom na formuláciu jeho bodu 4.1. preukazuje tam uvádzanú odplatosť tohto úkonu.

21. Takýto úkon dlžníka (prevod obchodného podielu) súd bez ohľadu na pravdivosť tvrdení žalovanej o tom, prečo odplata reálne poskytnutá nebola, z čoho vyplýva akýsi morálny dôvod takéhoto ich faktického konania s ohľadom na to, že dlžník sa nemal podieľať žiadnym spôsobom na nákladoch spojených so založením H., ktoré mala v celom rozsahu znášať žalovaná, predstavuje úkon spôsobilý ukrátiť žalobcu ako veriteľa. Nie je rozhodné, v akom rozsahu je tento úkon spôsobilý ukrátiť žalobcu ako veriteľa (či len v malom, hoc len nepatrnom rozsahu, alebo či mal za následok zásadné zmenšenie majetku dlžníka, ktorý majetok už pred týmto úkonom nepostačoval na uspokojenie žalobcovej pohľadávky), ale podstatným je to, že jeho realizáciou aspoň v nejakom rozsahu došlo k ukráteniu možnosti žalobcu ako veriteľa dosiahnuť uspokojenie svojej už aj judikovanej pohľadávky z majetku dlžníka.

22. Pokiaľ žalovaná strana nepriamo vo vyjadrení k žalobe spochybňovala aj naliehavý právny záujem žalobcu na „požadovanom určení“ v súvislosti so zastavením exekúcie voči dlžníkovi (bod 4.5. odôvodnenia), súd uvádza, že odporovacia žaloba nie je určovacou žalobou podľa § 137 písm. c) CSP, a preto žalobca nemusí preukazovať naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Súd v tomto prípade neurčuje existenciu alebo neexistenciu práva ani právneho úkonu, ale ak vyhlási právny úkon za relatívne neúčinný, rozhoduje konštitutívne, nakoľko odporovateľný právny úkon sa stáva neúčinný až tým, že ho súd za taký vyhlási (právoplatným určením neúčinnosti právneho úkonu).

23. V danom prípade súd nezistil ani danosť prekážky pre vyhovie žalobe spočívajúcej v „preferencii“ neplatnosti právneho úkonu pred jeho neúčinnosťou v tom smere, že neúčinným právnym úkonom môže byť len taký, ktorý netrpí nedostatkami jeho neplatnosti. Žalujúca strana totiž v súvislosti s porušením povinnosti dlžníka ako povinného z exekučného konania obsiahnutého v upovedomení o začatí exekúcie vydanom súdnym exekútorom JUDr. Martinom Pírym dňa 10.09.2019 sp. zn. 376EX 444/19, ktorým exekútor zakázal dlžníkovi ako povinnému vykonávať právne úkony o. i. aj charakteru prevodu účasti na obchodnej spoločnosti a uskutočnenie právneho úkonu bez primeraného protiplnenia, namietala neplatnosť takéhoto nakladania vo forme dotknutej ZoPOP (bod 2.5. odôvodnenia), na čo následne poukazovala žalovaná. Skutočnosť, že povinný porušil zákaz nakladať s majetkom podliehajúcim exekúcii, ktorý uložil súdny exekútor v upovedomení o začatí exekúcie, nemá za následok neplatnosť právneho úkonu povinného, ktorým tento zákaz porušil, ale vznik práva oprávneného odporovať tomuto právnomu úkonu povinného v zmysle § 42a a 42b OZ a domáhať sa určenia, že ide o právny úkon, ktorý je voči oprávnenému neúčinný (rozsudok NS SR z 25. novembra 2008 sp. zn. 4 Cdo 107/2007 -

R 47/2009). Takže bez ohľadu, či povinný 2/ (dlužník) vedel o vydanom upovedomení o začatí exekúcie už v čase uzatvorenia ZoPOP, ktoré reálne prevzal až dňa 30.09.2019, alebo nevedel, jeho konanie v podobe uzatvorenia ZoPOP nespôsobuje neplatnosť tohto úkonu, ale len vznik práva v prospech veriteľa dlžníka odporovať takémuto úkonu.

24. Súd nemal preukázanú žalovanou tvrdenú „bezcnosť“ ZoPOP prevádzaného obchodného podielu dlžníka na žalovanú, keď aj žalovanou v tejto súvislosti predložený „znalecký posudok“, ktorý nespĺňa náležitosti súkromného znaleckého posudku, takúto bezcnosť nepreukazuje.

25. Pretože odporovateľnosťou napadnutý právny úkon ukracuje vymożenie žalobcovej pohľadávky voči dlžníkovi (bez ohľadu na rozsah, v ktorom k jej ukráteniu v danom prípade reálne došlo), ktorý úkon bol realizovaný medzi blízkymi osobami a v takom prípade s poukazom na § 42a ods. 2, ods. 3 písm. a) OZ sa úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa predpokladá, a pretože žalovaná danú (vyvrátiteľnú) právnu domnienku nevyvrátila, nakoľko nepreukázala, že ani pri náležitej starostlivosti nemohla poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, pričom nebolo ani len tvrdené (tobôž preukázané), že by dlžník v čase zrealizovania úkonu, ktorému žalobca v tomto spore odporuje, reálne disponoval takým rozsahom majetku, z ktorého by mohla byť v celom rozsahu uspokojená žalobcova pohľadávka (o opaku tohto napokon svedčia aj skutkové tvrdenia samotnej žalovanej uvádzané vyššie) a bol splnený aj predpoklad, že odporovaný právny úkon bol uzatvorený v lehote kratšej ako 3 roky pred podaním žaloby, súd žalobe (danej v súlade s cit. ust. § 42b ods. 2 OZ) v celom rozsahu vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené pod I. výrokovej časti rozsudku.

26. S ohľadom na plný úspech žalobcu v tomto spore, súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP, postupujúc podľa § 255 CSP, priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na plnú náhradu trov tohto konania. O výške trov bude rozhodnuté s poukazom na § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.